

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט רמי בז'ה

תובעת

פלוגית

ע"י ב"כ עוה"ד רות דיין וולפנר ואח'

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד בעז בן צור ואח'

נתבע

פסק דין חלקי

להלן הכרעה בשתי תובענות שהגישה התובעת כנגד הנתבע:

תלה"מ 22-06-34872 - תביעה רכושית במסגרתה עתרה התובעת לקבלת סעדים שונים לרבות סעדים מכח הוראות חוק יחסי ממון חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: "**חוק יחסי ממון**").

לעניין זה יוער כבר עתה שחרף קביעות ההחלטה מיום 17.4.2023, במסגרתה נדחתה בקשת הנתבע לפיצול הדיון בתובענה לשני שלבים (בק' 39), וחרף ההוראות שנקבעו בהחלטות מאוחרות שניתנו על ידי בעניין הגשת תצהירי עדות ראשית במכלול העניינים שבמחלוקת וקביעת מועדים לשמיעת הוכחות, הנתבע הביא לפיצול הדיון וצמצום גדר המחלוקת לסוגיות מתוחמות בכך שנמנע בעת הגשת תצהירי עדותו הראשית מלהתייחס לכלל הפלוגתאות שהונחו להכרעתי (ראו האמור בסעיף 1 לתצהירו), וזאת עשה מהנימוק לפיו הצמצום עולה מהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 23.8.2023 ברמ"ש 23-09-28221. אלא שהנכון הוא שלא ניתנה ע"י ערכאת הערעור החלטה אשר צמצמה את גדר המחלוקת לסוגיית תוקפו של ההסכם בלבד, ובקשת רשות הערעור במסגרתה ניתנה ההחלטה מיום 23.8.2023 (אשר ניתנה ברמ"ש 23-07-38165 ולא ברמ"ש 23-09-28221 כטענת הנתבע) **נמחקה** בהחלטת כב' השופטת פ. גילת כהן מיום 5.9.2023, תוך שהובהר "שאינן בכך משום הבעת עמדה בעניין המחלוקת בין הצדדים, וזכויות וטענות הצדדים שמורות להם". על אף דברים אלה, וכעולה מבקשתה של התובעת מיום 27.10.2024 (בבקשה מס' 10), בפועל הצדדים נהגו בהליך ההוכחות כאילו גדר המחלוקת צומצמה, וכתוצאה מכך לא התבררו ונדונו סוגיות שונות שבמחלוקת הנדרשות לצורך ההכרעה המלאה בתובענה שבפני. בנסיבות אלה פסק דין זה הינו חלקי, ואין בו לסיים הדיון בתובענה. בהמשך אתייחס ואפרט לעניין זה לרבות המשמעויות הנובעות מכך.

תלה"מ 22-11-29787 - תביעה למזונות אישה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

תמצית העובדות הרלוונטיות

1. הצדדים נישאו זל"ז בנישואין אזרחיים בקפריסין ביום 23.10.1996. מנישואין אלה נולד לצדדים ביום --- בנם המשותף.

2. ביום 16.10.1996, כשבוע טרם הנישואין, חתמו הצדדים על ההסכם אשר הוכתר בכותרת "הסכם ממון" (להלן: "ההסכם").

3. ביום 2.11.2015, בעקבות משבר שהתגלע בנישואיהם, הגישה התובעת תביעה רכושית קודמת כנגד הנתבע בבית משפט זה (במסגרת תמ"ש 4358-11-15). הליך זה נמחק לבקשת התובעת ביום 10.12.2015.

4. ביום 13.4.2022 הגישה התובעת בקשה לשוב סכסוך (י"ס 26557-04-22), וביום 17.5.2022 הוגשה לתיק בקשה משותפת לאישור הסכם גירושין שנחתם ע"י הצדדים ביום 10.5.2022 (להלן: "הסכם הגירושין"). בהמשך לכך, נקבע לצדדים מועד לאישור הסכם הגירושין ליום 22.5.2022. הסכם הגירושין לא אושר במועד הנ"ל וזאת לאחר שהתובעת לא התייצבה לדיון במועד שנקבע. בהמשך, בחלוף תקופת עיכוב ההליכים, הליך ישוב הסכסוך נסגר.

5. ביום 20.6.2022 הגישה התובעת את התובענה הרכושית שבכותרת, ובמסגרתה עתרה לקבלת סעדים לרבות שמירת זכויות, איזון משאבים ביחס לכלל הנכסים שנצברו במהלך נישואי הצדדים, פירוק שיתוף בנכסים, ומינוי מומחים. בסעיף 30 לכתב התביעה צוין דבר קיומו של הסכם שנחתם בין הצדדים טרם נישואיהם, וכלהלן:

" זה המקום לציין, כי למיטב זכרונה של האישה, טרם הנישואין ובעת שהיא בהיריון, הבעל לקח אותה למשרד עו"ד ב--- ודרש ממנה לחתום על הסכם, כאשר היא מצדה נכפתה לחתום עליו ללא כל הבנה משפטית או אחרת ותוך לחץ ההיריון."

התובעת טענה שלא נמסר לה העתק מההסכם הנ"ל, ומטעם זה אין בידיה העתק אשר ניתן לצרפו לכתב התביעה.

6. הנתבע הגיש ביום 19.9.2022 בקשה לסילוק התביעה הרכושית על הסף (בקשה מס' 33).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

עיקר טענתו הייתה שנחתם בין הצדדים טרם נישואיהם הסכם ממון, כעולה מטענות התובעת עצמה, ותביעתה הוגשה בניגוד להוראות ההסכם הנ"ל, אשר הצדדים ראוהו כמחייב ופעלו בהתאם להוראותיו. **לבקשה זו לא צורף העתק מההסכם הנטען.** בסעיף 53 לבקשה נטען שהעותק שהיה בידי הנתבע נשרף לפני זמן רב, התובעת מסתירה במתכוון את העותק הנוסף שברשותה, וגם הנוטריון שאימת את ההסכם לא שמר העתק הימנו (ראו ס' 53 לבקשה).
בקשה זו נדחתה בהחלטה מיום 11.10.2022.

7. ביום 16.11.2022 עתר הנתבע, במסגרת בקשה מס' 39, להורות על פיצול הדיון בתביעה הרכושית ודחיית מועד הגשת כתב ההגנה מטעמו (להלן: "**הבקשה לפיצול הדיון**"). הנתבע טען שעלה בידו לאתר העתק חתום מההסכם, וכמתחייב מהוראותיו בית המשפט נעדר סמכות עניינית לדון בתובענה. לבקשה זו צורף העתק מההסכם כשהוא חתום ע"י הצדדים, ברם לא צורף האישור הנוטריוני הנדרש כמתחייב מהוראות סעיף 2(ג1) לחוק יחסי ממון.
בבקשה זו עתר הנתבע להורות על פיצול הדיון בתובענה לשני שלבים (כאשר לשיטתו בית המשפט יידרש לשלב השני רק במידת הצורך בכפוף לתוצאת השלב הראשון) וכלהלך:

בשלב הראשון ידון בית המשפט בסוגיית תוקפו של הסכם הממון לרבות בשאלת הסמכות העניינית לדון בתביעה נוכח תניית השיפוט הקבועה בסעיף 19 להסכם.

בשלב השני, בכפוף להכרעת בית המשפט בשלב הראשון כנ"ל, וככל שיידרש, ידון בית המשפט בתביעה הרכושית לגופה.

8. ביום 30.11.2022 הגיש הנתבע תביעת גירושין כרוכה לבית הדין הרבני האזורי --- בדיון אשר התקיים בפני ביום 1.12.2023 הוסכם שבמסגרת בירורה של הבקשה לפיצול הדיון, תוכרע גם המחלוקת בסוגיית הסמכות העניינית.

9. בית המשפט ערך בירור מקיף של הבקשה לפיצול הדיון, במסגרתו הוגשו תצהירים מטעם הצדדים ועדיהם וכן התקיימו שני דיונים אשר יוחדו לחקירת הצדדים ועדיהם. ייאמר כבר עתה שבין העדים הרבים שהובאו מטעם הנתבע, נפקדו עדויותיהם של עורך ההסכם עו"ד י', וכן עדות הנוטריון עו"ד ד', אשר עפ"י הנטען אימת את ההסכם (להלן: "**הנוטריון**"). לאחר שהצדדים הגישו סיכומיהם בכתב, ניתנה ביום 17.4.2023 החלטה מנומקת ומפורטת הדוחה את הבקשה לפיצול הדיון על כל חלקיה. בהחלטה זו נקבע בין היתר שטענות הצדדים ביחס לתוקפו של ההסכם והמחלוקת ביחס לשאלה באם ההסכם אכן אושר כדין או אם לאו, כמו גם יתר טענות הצדדים, יתבררו בהמשך במסגרת ההליכים שבפני.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- שני הצדדים לא ביקשו להשיג על החלטה זו.
10. הצדדים התגרשו זמ"ז ביום 9.5.2023. בהחלטה מיום 16.7.2023 (בתלה"מ 22-11-29787) נדחתה בקשת הנתבע לסילוק על הסף של תביעת האישה למזונות. יחד עם זאת נקבע בהחלטה זו כי לאור גירושיהם של הצדדים וצמצום טענות התובעת כעולה מתגובה שהגישה במועד זה, ההכרעה בתביעת המזונות תהא בסוגיית הזכאות למזונות אישה עד למועד גירושי הצדדים.
11. ביום 4.6.2024 הגיש הנתבע בקשה נוספת לסילוק התובענה על הסף (בקשה מס' 61), וזאת לאור "שינוי נסיבות דרמטי" כטענתו. הנתבע טען שהנוטריון איתר בקלסר ישן במשרדו העתק מההסכם כשהוא חתום גם על ידו. לבקשה זו צורף תצהירו של הנוטריון מיום 2.5.2023, וכן העתק מההסכם כשהוא חתום הן ע"י הצדדים והן ע"י הנוטריון. **גם לבקשה זו לא צורף האישור הנוטריוני עצמו הנדרש ממנו יעלה שההסכם אכן אומת כדין.** בקשה זו נדחתה בהחלטה מנומקת מיום 14.6.2024.
- בקשת רשות ערעור שהגיש הנתבע על החלטה זו (רמ"ש 23-07-38165) נמחקה ביום 5.9.2023.
12. בהחלטה מיום 19.6.2023 ניתנו הוראות להגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים בשתי התובענות, וכן נקבע קדם משפט מסכם ליום 12.12.2023. התובעת הגישה את תצהירה ביום 11.10.2023. הנתבע הגיש את תצהירו ביום 11.12.2023. הנתבע התמקד בתצהירו בסוגיית תוקפו של ההסכם, ולשיטתו עשה כן בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 23.8.2023 ברמ"ש 23-09-28221. לעניין זה יוער שלא ניתנה כל החלטה על ידי בית משפט זה או ע"י ערכאת הערעור אשר תיחמה את גדר המחלוקת לסוגיית תוקפו של ההסכם בלבד.
- בתום קדם המשפט המסכם נקבעו מועדים לשמיעת הוכחות בשתי התובענות.
13. במסגרת דיוני ההוכחות שהתקיימו בפני ביום 21.3.2024 וביום 24.3.2024, נחקרו כלל עדיהם של הצדדים, ולאחר מכן הוגשו סיכומיהם בכתב, ומכאן פסק דין זה.

תמצית טענות התובעת

14. הצדדים נישאו בנישואין אזרחיים בקפריסין ביום 23.10.1996, ובמהלך נישואיהם נולד בנם המשותף. התובעת ציינה כי "למיטב זיכרונה" טרם הנישואין היא נכפתה לחתום על הסכם אשר לא אושר והינו חסר תוקף, ואשר ממילא הצדדים לא פעלו על פיו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

15. במהלך הנישואין הצדדים בנו יחדיו אימפריה כלכלית הכוללת בין היתר מספר חברות נדל"ן וכן מניות בשווי מאות מיליוני שקלים. בין היתר המדובר בחברת "----" אשר הוקמה מספר חודשים טרם נישואי הצדדים, חברת "----" אשר הוקמה בשלהי שנת 2001, חברת "----" אשר הוקמה בחודש ינואר 2002, וכן יחידות השתתפות/מניות ב"----".
16. על נישואי הצדדים חלות הוראות חוק יחסי ממון, וכלל הרכוש שנצבר במהלך חיי הנישואין, ששווי מיליוני שקלים, נצבר ו/או נרכש במאמץ משותף חרף רישומו ע"ש הנתבע.
17. התובעת עתרה להורות על איזון כלל הנכסים שנצברו ממועד נישואי הצדדים ועד למועד הקרע (13.4.2022 - מועד הגשת הבקשה לשוב סכסוך), וכן עתרה להורות על פירוק השיתוף לרבות במניות ובחשבונות הבנק, מינוי מומחים ועוד, וחייב הנתבע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.
18. בכל הקשור לתביעת המזונות - כפי שפורט לעיל, בהחלטה מיום 16.7.2023 צומצמה המחלוקת ביחס לזכאותה של התובעת למזונות אישה עד ליום 9.5.2023 (מועד גירושיהם של הצדדים). עפ"י הנתען בתצהיר עדותה הראשית של התובעת, הוצאותיה השוטפות עומדות על סך של 14,950 ₪ לחודש בתוספת הוצאות מדור ואחזקה בסך של 6,200 ₪ לחודש, בסכומים אלה עתרה לחייב את הנתבע בהתאם לרמת החיים הגבוהה בה חיו הצדדים, וזאת ממועד פיטוריה בחודש אוגוסט 22' ועד למועד גירושי הצדדים בחודש מאי 23'.

תמצית טענות הנתבע

19. ההסכם אומת כדין ע"י הנוטריון, והינו תקף ומחייב כהסכם ממון כקבוע בחוק, והצדדים אף פעלו במשך שנות נישואיהם בהתאם להוראותיו. התביעה הוגשה בניגוד להוראות ההסכם, על מנת להתעמר בנתבע ולהפעיל עליו לחצים כלכליים, ודינה להידחות.
20. ההסכם נחתם ואומת כדין טרם נישואי הצדדים עפ"י דרישת הנתבע, אשר כבר היה באותה עת איש עסקים ובעל נכסים, וחלק נכבד מעסקיו כיום צמחו מעסקיו ונכסיו דאז.
21. התובעת הציגה שלל גרסאות שונות סותרות ומנוגדות לעניין נסיבות חתימת ההסכם ואישורו, וטענותיה כנגד תוקפו המחייב של ההסכם נשענות אך ורק על עדותה היחידה אשר אין ליתן בה אמון. לעומת זאת הנתבע הוכיח את טענותיו באמצעות עדים רבים, לרבות עדותם של עורך ההסכם, עורך הדין י', וכן הנוטריון שהצהיר והעיד שההסכם אכן אומת על ידו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

22. גם אם לא היה בנמצא ההסכם המאומת נוטריונית, אזי גם אז יש לדחות את התביעה. זאת הן מחמת קיומו של הסכם בכתב כקבוע בסעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון, נוכח הוראות סעיף 5(1) לחוק ביחס לנכסים שהיו לנתבע טרם הנישואין, והן מכח דיני החוזים ועקרון תום הלב וההסתמכות. הנתבע הפנה בעניין זה לפסק הדין בע"א 151/85 רודן נ' רודן, לט(3) 186 (1985).

23. כן טען הנתבע שבמהלך שנות נישואיהם הצדדים התנהלו בפועל על פי ההסכם ועקרונותיו, ושמרו על ההפרדה הרכושית ביניהם. התובעת לא נרשמה כבעלת מניות בעסקי הנתבע, לא שולמו לידיה דיבידנדים, היא החזיקה חשבון בנק נפרד על שמה בלבד ואילו הפקידה את משכורתה ובבעלותה דירה הרשומה על שמה בלבד, והיא הועסקה בחברה כשכירה ולא כבעלים וכך גם התנהלה בעבודתה.

24. בכל הקשור לתביעת המזונות טען הנתבע בסיכומיו שתביעה זו נזנחה נוכח גירושי הצדדים והוראות ההסכם, ועתר להורות על דחייתה ועל חיוב התובעת בתשלום הוצאות.

דיון והכרעה

א. התביעה הרכושית (תלה"מ 22-06-34872)

25. לצורך ההכרעה החלקית בתובענה זו יש לדון ולהכריע בשאלות הבאות:

א. האם ההסכם שנחתם ע"י הצדדים טרם נישואיהם אכן אומת כדין ע"י הנוטריון בהתאם להוראות סעיף 2(1ג) לחוק יחסי ממון- כטענת הנתבע, או אם לאו- כטענת התובעת.

ב. ככל שיקבע שההסכם לא אומת כדין ע"י הנוטריון, האם יש לקבוע כי ההסכם תקף ומחייב על אף שלא אושר כדין (כטענת הנתבע), או שיש להחיל על נישואי הצדדים את הסדר איזון המשאבים הקבוע בפרק השני לחוק יחסי ממון (כטענת התובעת).

ג. ככל שייקבע שחל על הצדדים הסדר איזון המשאבים כמפורט לעיל, יש לקבוע גם כיצד יוכרע בהמשך אופן ביצועו בהתאם להוראות חוק יחסי ממון.

להלן אדון ואכריע בעניינים שבמחלוקת.

א.1 האם ההסכם מיום 16.10.1996 אומת כדין ע"י הנוטריון?

26. בין הצדדים התגלעה מחלוקת בשאלה האם ההסכם אומת כדין ע"י הנוטריון, כטענת הנתבע, או אם לאו, כטענת התובעת.

בסיכומי הנתבע נטען לעניין זה שנקודת המוצא הינה קיומו של הסכם ממון מאושר ומאומת נוטריונית כדין. כבר עתה יובהר שאין בידי לקבל טענה זו, והנכון הוא שבהיעדרו של האישור

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

הנוטריוני הנדרש ממנו יעלה שההסכם אכן אומת כדין, נקודת המוצא אינה שההסכם אומת
נוטריונית כדין, אלא שמדובר בטענה שיש להוכיחה בראיות ועדויות.

דין הוא שכאשר בעל הדין שנטל השכנוע רובץ לפתחו עמד בחובת הראיה, על בעל הדין שכנגד
להביא ראיות מטעמו כדי לשמוט את הבסיס מתחת לראיות שהובאו, ככל שהוא אינו יכול
לעשות כן באמצעות הראיות שכבר הוגשו (ראו לעניין זה ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ
נ' שלום גרשון הובלות בע"מ [פורסם בבנו]; ע"א 6160/99 דרוקמן נ' בית החולים לניאדו, פ"ד
נה(3) 117, 124 (2001)). הקביעה מי נושא בנטל השכנוע, תעשה על-פי הדין המהותי. נטל השכנוע
להוכחת טענה מסוימת מוטל על הצד שהטענה זו תקדם את עניינו במשפט, כאשר הכלל הבסיסי
הידוע הינו "המוציא מחברו עליו הראיה". על כן, ברגיל, על התובע מוטל הנטל להוכיח את
הטענות שבבסיס עילת תביעתו, ועל הנתבע יהא להוכיח את העובדות שבבסיס טענות הגנתו (ע"א
7456/11 מוריס בר נוי נ' מלחי אמנון (נבו 11.4.2013))

במקרה הנדון, התובעת עותרת לביצוע איזון משאבים בכלל הנכסים שנצברו בתקופת נישואי
הצדדים נוכח הוראות חוק יחסי ממון החל על הצדדים בשים לב למועד נישואיהם, כאשר ברקע
טענתה הינה כי ההסכם שנחתם טרם נישואיהם לא אומת כדין ע"י נוטריון ועניין זה נזנח. מנגד,
הנתבע עומד על הטענה לפיה ההסכם אומת כדין ע"י נוטריון טרם הנישואין, על אף שלא הוצג
הסכם בצירוף האישור הנוטריוני הנדרש. על כן, ובשים לב שההסכם החתום צורף ע"י הנתבע
רק בעיצומם של ההליכים, והאישור הנוטריוני הנדרש עפ"י דין כתנאי לתוקפו של הסכם ממון
שאומת עפ"י סעיף 2(ג1) לחוק יחסי ממון לא הוצג כלל, ובשים לב לטענותיהם הקוטביות של
הצדדים ביחס לתוקפו של ההסכם והאימות הנוטריוני, ונוכח מועד נישואי הצדדים ותחולת
הוראות חוק יחסי ממון על נישואיהם, לרבות המשמעות הנובעת מאי עריכת הסכם ממון כקבוע
בסעיף 3 לחוק, מצאתי לקבוע שנטל השכנוע וכן הנטל המשני להבאת הראיות להוכחת הטענה
לפיה ההסכם אכן אומת כדין, מוטל על הנתבע.

כפי שיפורט להלן בהרחבה, לא שוכנעתי שהנתבע עמד בנטל זה להוכיח את טענתו לפיה
ההסכם אכן אומת כדין ע"י הנוטריון וקיומן של הוראות סעיף 2(ג1) לחוק.

גם בהנחה שנטל השכנוע רובץ לפתחה של התובעת, בעוד שהנטל המשני להבאת הראיות הוא
שהועבר לנתבע, אזי גם אז, לאחר בחינת כלל הראיות והעדויות שהובאו ונשמעו בפני, לא
מצאתי שהנתבע עמד בנטל זה.

לאחר שבחנתי את כלל הראיות והעדויות שהובאו בפני, מצאתי להעדיף את גרסתה של התובעת
ולפיה ההסכם לא אומת ע"י הנוטריון, על פני גרסתו הנוגדת של הנתבע והעדים שהובאו
מטעמו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

להלן אפרט טעמי לקביעות אלה.

27. סעיפים 1-2 לחוק יחסי ממון מסדירים את אופן עריכת הסכם ממון בין בני זוג ואת התנאים לאישורו ותוקפו. סעיף 3 לחוק קובע שככל שבני זוג לא ערכו הסכם ממון ו/או ככל שהסכם שערכו לא קובע אחרת, יראו אותם כמסכימים להסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק.

28. ברישא לסעיף 2(א) לחוק נקבע שהסכם ממון טעון אישור של הערכאה המוסמכת כתנאי לתוקפו. החוק קובע מספר דרכים אפשריות ליתן תוקף להסכם ממון. שתיים מהן עניינן **אישור** ההסכם ע"י הערכאה השיפוטית המוסמכת (סעיף 2(א) לחוק יחסי ממון), ושתיים נוספות עניינן **אימות** ההסכם ע"י רושם הנישואין (סעיף 2(ג) לחוק יחסי ממון) או ע"י נוטריון (סעיף 2(ג1) לחוק). הסעיף הרלוונטי לנדוננו הינו סעיף 2(ג1) הנ"ל לחוק, הקובע כהאי לישנא:

" (ג1) הסכם ממון שנכרת לפני הנישואין יכול שיאומת בידי נוטריון לפי חוק הנוטריונים, התשל"ו-1976, ובלבד שהנוטריון נוכח שבני הזוג הניצבים בפניו עשו את ההסכם בהסכמה חופשית ובהבינם את משמעותו ותוצאותיו."

סעיף זה קובע שלושה תנאים לצורך אימות הסכם ממון ע"י נוטריון:

- המדובר בהסכם שנכרת טרם הנישואין.
- אימות ההסכם יעשה לפי חוק הנוטריונים, התשל"ו-1976.
- על הנוטריון להיווכח שבני הזוג שניצבו בפניו עשו את ההסכם בהסכמה חופשית ובהבינם את משמעותו ותוצאותיו.

29. כעולה מטענות הצדדים, אין מחלוקת שההסכם שבנדוננו נערך וגם נחתם ע"י הצדדים טרם נישואיהם (ראו סעיף 30 לכתב התביעה).

30. בכל הקשור לבחינת התנאי בדבר אימות ההסכם לפי חוק הנוטריונים, יש לבחון את הוראות חוק הנוטריונים, התשל"ו-1976.

בסעיף 19 לחוק הנוטריונים נקבע שאישור נוטריוני לפי החוק והתקנות שתוקנו מכוחו יהווה ראיה מספקת בהליך משפטי, ללא צורך בראיה נוספת, לדברי הנוטריון למעשיו ולדברי אחרים ולמעשיהם שנאמרו או נעשו בפניו.

צורת האישור הנוטריוני הוסדרה במסגרת תקנות 9-10 לתקנות הנוטריונים, תשל"ז-1977.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

ביום 16.5.1995 פורסם תיקון לתקנות הנוטריונים שתחילתו באותו מועד, ובמסגרתו הוסף לתוספת השנייה לתקנות הנ"ל טופס מס' 13, שעניינו אימות הסכם ממון שנכרת לפני הנישואין. טופס זה הוא שהיה בתוקף בעת חתימת ההסכם.

31. אלא שבמקרה שבפני, כלל לא הוצג אישור נוטריוני כנ"ל (טופס 13 כאמור) ממנו יעלה שההסכם אכן אומת נוטריונית כהסכם ממון עפ"י הוראות חוק יחסי ממון. על כן נדרש בית המשפט במסגרת הליך זה לבירור העובדות של טענות הצדדים באשר לאימות ההסכם ע"י הנוטריון.

כפי שיפורט להלן בהרחבה, אזי לאחר עיון מעמיק בכלל החומר שבפני, לרבות הראיות והעדויות מטעם הצדדים, לא שוכנעתי שההסכם נשוא המחלוקת שבפני אכן אומת ע"י הנוטריון כדיון.

32. מפאת חשיבות הדברים תובא להלן השתלשלות העניינים בכל הקשור לטענות הנתבע והתפתחות גרסתו בקשר להסכם.

בראשית ההליכים, ועוד בטרם הגשת כתב ההגנה, הנתבע טען שאין ברשותו עותק מההסכם הנטען מחמת העובדה שהעותק שהיה מצוי ברשותו נשרף (ראו סעיף 7 לבקשה לסילוק על הסף שהוגשה מטעמו ביום 19.9.2022).

בשלב השני הגיש הנתבע (במסגרת הבקשה לפיצול הדיון מיום 16.11.2022) העתק של הסכם חתום ע"י הצדדים אשר לטענתו נמצא במשרדו של עו"ד ר', אשר עפ"י הנתבע עבד בעת חתימת ההסכם במשרדו של עו"ד ג' ז"ל שבאותה עת טיפל בחלק ניכר מענייניו של הנתבע. העתק זה לא כלל אישור נוטריוני ו/או חתימת הנוטריון. עצם איתורו של העתק זה באותו שלב מעלה שלא הייתה מניעה לצרפו כבר בראשית ההליכים על כל המשתמע מכך. ויודגש; הנתבע לא פירט די הצורך מתי ובאילו נסיבות העתק זה (החתום ע"י הצדדים) הגיע לידי עו"ד ר', בשים לב שלא נטען שההסכם נערך על ידו, ולסמיכות הזמנים הנתבעת בין מועד החתימה על ההסכם ובין מועד אימותו ע"י הנוטריון, ולא המציא תצהיר מטעמו. ככל שהנתבע הוא שהחליט להעביר את ההעתק הנ"ל לעו"ד ר' ו/או למשרדו של עו"ד ג' ז"ל, אזי לא הובהר מדוע הנתבע בחר למסור דווקא העתק זה ולא העתק ההסכם כשהוא חתום ומאומת ע"י הנוטריון, שעה שלטענתו ההסכם אומת ע"י הנוטריון זמן קצר לאחר חתימתו.

במקביל, במסגרת כתב ההגנה שהוגש מטעם הנתבע ביום 15.12.2022, נטען שהנוטריון כלל אינו זוכר את אירוע החתימה על ההסכם נוכח חלוף הזמן (סעי' 26 לכתב ההגנה).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בשלב השלישי, ביום 4.6.2023, הנתבע צירף (לבקשה מס' 61) העתק נוסף של ההסכם כשהוא חתום הן ע"י הצדדים והן ע"י הנוטריון (להלן: "**ההסכם החתום**"). בסעיף 2 לבקשה הנ"ל נטען שהנוטריון ערך חיפוש מדוקדק במשרדו במסגרתו עלה בידו למצוא **בקלסר ישן** את ההסכם החתום - זאת חרף הצהרתו הקודמת של הנתבע במסגרת בקשה מס' 33 לפיה אין בידי הנוטריון העתק מההסכם (ראו פירוט בסעיף 6 לעיל).
לבקשה זו צורף גם תצהיר נוסף מטעם הנוטריון מיום 24.5.23 אשר אישר את גרסת הנתבע.

33. לטענת הנתבע יש לראות בהסכם החתום הוכחה חותכת לכך שההסכם אכן אומת ע"י הנוטריון כהסכם ממון כדין.

אלא, שגם להסכם החתום לא צורף האישור הנוטריוני הנדרש כמצוות חוק הנוטריונים (טופס 13 לתקנות הנוטריונים כנוסחו באותה עת).

34. במצב דברים זה, ובהעדר האישור הנוטריוני הנדרש, הוראות סעיף 19 לחוק הנוטריונים אינן חלות. במצב דברים זה היה על הנתבע- הטוען לאי תחולת הסדר איזון המשאבים ולקיומו של הסכם ממון שאומת כדין, להוכיח את טענותיו לפיהן ההסכם אכן אומת ע"י הנוטריון כהסכם ממון כדין, ואין בידי לקבל את טענתו לפיה הנטל להוכחת הטענה בדבר היעדר תוקף להסכם מוטלת על התובעת.

בהיעדר האישור הנוטריוני הנדרש כאמור, הנטל להוכיח שההסכם אומת כדין מוטל על הנתבע ולא על התובעת.
מצאתי שהנתבע לא עמד בנטל להוכחת טענות אלה.

35. הנתבע העיד למעלה מעשרה עדים שונים מטעמו, בנוסף לעדותו שלו עצמו. בין היתר הובאו לעדות גם עורך ההסכם, עו"ד י', וכן הנוטריון עו"ד ד'. מנגד התובעת הסתפקה בעדותה בלבד.

36. עורך ההסכם, עו"ד י', העיד שלא ידוע לו באם ההסכם אכן אומת ע"י הנוטריון או אם לאו, ולא היה בעדותו לשפוך אור על הסוגיה שבמחלוקת, וכלהלך:

" ש: ואתה הסברת להם שחלון הזמנים לאשר אצל נוטריון הוא רק

עד החתונה, ואם לא הם צריכים לפנות לבית משפט?

ת: אני אמרתי להם, כי הם פנו אליי כמו כל זוג. כשזוג עורך הסכם

לפני נישואין, אז על פי חוק יחסי ממון הם אמורים לאשר אותו

או בפני רשם הנישואין או בפני נוטריון. תמיד אני מסביר את

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

זה. מה הם עשו עם אחר כך, אני הפניתי אותם לנוטריון, מה הם
עשו עם זה אחר כך אני לא יודע. מתי הם אישרו את זה גם,
אינני יודע. " (עמ' 56 שורות 17-22) (ההדגשות אינן במקור- ר.ב.)

37. באשר לתצהירי ועדות של הנוטריון- כפי שיפורט להלן, מצאתי שהגרסאות השונות שמסר
הנוטריון במסגרת התצהירים השונים שהוגשו מטעמו ע"י הנתבע לא היו סדורות ואחידות (לשון
המעטה), וחלו בהן תמורות מהותיות. לא מצאתי ליתן אמון בעדותו של הנוטריון, עת עדותו
הייתה מתפתלת מתחמקת ורצופת סתירות ופרכות, ובנקודות מהותיות בעדותו הנוטריון סתר
את גרסת התצהיר שהוגש מטעמו ואת טענות הנתבע עצמו- וכמפורט להלן בהרחבה.

גרסת התצהיר הראשון (הנושא תאריך 2.5.2023)- תצהיר זה מטעם הנוטריון הוגש לתיק ע"י
הנתבע ביום 16.5.2023 (כנספח מס' 11 לבקשה 57). עפ"י גרסה זו הנוטריון לא זכר את הצדדים
ולא מצא במשרדו תיעוד לאימות הנוטריון של ההסכם על ידו. טענתו הייתה "שסביר להניח"
שההסכם אכן אומת על ידו, וזאת על בסיס מנהגו של עורך ההסכם להפנות אליו את לקוחותיו
לצורך ביצוע פעולות נוטריוניות באותה עת. הנוטריון הבהיר שאין ברשותו כל תיעוד של ההסכם
ו/או האישור הנוטריוני בחלוף 28 שנים, וטען שהוא נהג לבער בכל 7 שנים את החומר הנוטריוני
במשרדו, למעט צוואות.

הנוטריון אישר בחקירתו מיום 21.3.2024 שבעת עריכת תצהירו הראשון הוא לא יכול היה לאשר
בוודאות שההסכם אכן אומת כדין על ידו (עמ' 121, שורות 4-1 וכן בשורות 20-21).

גרסת "הבהרה לתצהיר" (מסמך הנושא תאריך 14.5.2023)- בצוותא עם התצהיר הראשון צורף
כנספח 2 לבקשה מס' 57 הנ"ל, גם מסמך "הבהרה לתצהיר" מיום 2.5.2023. הערוך בכתב יד
הנושא תאריך 14.5.2023 והחתום ע"י הנוטריון. במסמך זה פורט שהנוטריון נהג לבער מידי 7
שנים גם את ספר הנוטריון, ולא רק את החומר הנוטריוני. בתצהיר לא הוסבר ולא פורט מדוע
כך נהג הנוטריון (על אף שעל פני הדברים הדבר אינו תואם את הוראות חוק הנוטריונים בכל
הקשור לחובתו של הנוטריון לנהל ספר/כרטסת נוטריון בגדר חובתו לתעד את כלל הפעולות
הנוטריוניות המבוצעות על ידו).

גרסת תצהיר מיום 24.5.2023- תצהיר זה צורף כחלק מתצהירי העדות הראשית שהוגשו מטעם
הנתבע. בתצהיר נטען שעלה בידי הנוטריון לאתר את ההסכם החתום במשרדו בעקבות מאמצי
חיפוש רבים שערך בקלסרים וניירות משרדו, לאחר עריכת התצהיר הראשון, ונוכח איתור
ההסכם הצהיר הנוטריון שההסכם אכן אומת על ידו כדין, על אף היעדרו של האישור הנוטריוני
והתיעוד לביצוע הפעולה הנוטריונית על ידו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

38. כפי שיפורט להלן, לא מצאתי ליתן אמון בטענות הנוטריון בכל הקשור לאימות ההסכם על ידו. עדותו של הנוטריון בפני הותירה רושם בלתי מהימן, ועדותו הייתה פתלתלה ומתחמקת ומלאת פרכות וסתירות, ובעניין מהותי הנוגע לנסיבות מציאת ההסכם החתום, היורד לשורש המחלוקת נשוא ההליך שבפני, עדותו בחקירתו הנגדית סתרה מיניה וביה את גרסת תצהירו.

39. גרסת התצהיר הראשון לפיה הנוטריון נהג לבער את כלל החומר הנוטריוני במשרדו בכל 7 שנים הופרכה במסגרת חקירתו. מעדותו עלה שהביעור הנטען כלל לא נערך בכל 7 שנים, ובכל מקרה לא מדובר בביעור גורף של כלל החומר הנוטריוני, ומדבריו של הנוטריון עלה שגם כיום נותר חומר נוטריוני 'ישן' שעודנו שמור במשרדו (126, 32-31). גם ביחס לביעור ספר הנוטריון חל שינוי מהותי בגרסת הנוטריון ועדותו גם בעניין זה הייתה בלתי מהימנה. מלכתחילה לא הובהרה ע"י הנוטריון התכלית של ביעור ספר הנוטריון. במענה לשאלת בית המשפט העיד הנוטריון שישנם ספרי נוטריון שכלל לא בוערו על ידו (עמ' 127, בשורה 8), וכן שמאז שנת 2000 לא בוער על ידו ספר הנוטריון (שם, בשורות 14-15). כאשר נשאל הנוטריון באשר לכמות ספרי הנוטריון שבוערו על ידו עפ"י הנטען בתקופה הקודמת (בין השנים '91 ל- '00- בשים לב לכך שמאז שנת 2000 ובמשך כ-24 שנה לטענתו ישנם כ-6 ספרי נוטריון בלבד- ראו עדותו בעמ' 127 שורות 14-17), הוא התחמק מליתן תשובה ממוקדת לשאלות בית המשפט, ולבסוף השיב שאינו יכול לדעת כמה ספרי נוטריון בוערו על ידו וכן שהביעור כלל לא נעשה על ידו (שם, 30-6).

וידגש; הטענות הנוגעות לביעור כביכול של ספר הנוטריון אינן עולות בקנה אחד עם הוראות תקנה 24 לתקנות הנוטריונים, תשל"ז-1977 המחייבת את הנוטריון לנהל במשרדו רישום לכל פעולה נוטריונית שנעשתה על ידו, ואין מדובר במסמכים שהנוטריון היה רשאי לבער בכל 7 שנים, וממילא לא עולה מתצהירו ו/או מעדותו שהנוטריון ניהל ספר נוטריון נפרד לכל תקופה של 7 שנים. מחקירת הנוטריון לא עולה שהייתה הצדקה כלשהי לביעור כזה, ומעדותו עולה שלא כך נהג הנוטריון למצער ביחס לספר הנוטריון מאז שנת 2000. על כן לא מצאתי ליתן אמון בטענת הנוטריון לפיה ספר הנוטריון הרלוונטי אכן בוער בשלב כלשהו.

זאת ועוד; בהינתן שההסכם נחתם בשנת '96, ומטענת הנוטריון עולה שהביעור של ספר הנוטריון נעשה בכל 7 שנים, ובשים לב כי עפ"י עדותו מאז שנת 2000 לא בוער על ידו ספר הנוטריון, אזי צירופם של שני אלה מביא למסקנה לפיה ספר הנוטריון הרלוונטי ובו היו אמור להימצא תיעוד הפעולה הנוטריונית בגין אימות ההסכם, כלל לא בוער (שכן לא חלפו 7 שנים משנת '96 ועד לשנת '00) והוא היה אמור להימצא במשרדו של הנוטריון עד היום.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

40. גם בכל הקשור לחתימת הצדדים על ההסכם מסר הנוטריון גרסאות סותרות ומנוגדות. בתחילת
חקירתו טען שהצדדים היו במשרדו וחתמו בפניו על ההסכם (122, 25-21). ברם, בהמשך חקירתו
העיד שהצדדים כלל לא חתמו בפניו על ההסכם אלא הביאו עמם הסכם שנחתם קודם לכן (עמ' 126,
שורות 24-30), וסיכם את מעורבותו בעניין כלהלן: "אני רק אימתתי שזה הם היו אצלי,
זהו". (שם בשורה 30). מעדות הנוטריון עולה אם כן שההסכם כלל לא נחתם בפניו, ולשיטתו
תפקידו התמצה באימות הופעת הצדדים בפניו. בין אם ההסכם נחתם בפני הנוטריון ובין אם
לאו, אזי מטענות הנוטריון לא עולה שהוא אכן נוכח שהצדדים עשו את ההסכם בהסכמה
חופשית ובהבנים את משמעותו ותוצאותיו, בהתאם לדרישות החוק.

לעניין זה יש להדגיש שהדרישה, לפיה על הגורם המאמת/המאשר את הסכם הממון להיווכח
שבני הזוג אכן ערכו את ההסכם בהסכמה חופשית ובהבנים את משמעותו ותוצאותיו, הינה
דרישה מהותית ואין מדובר בעניין פרוצדורלי (וראו לעניין זה ע"א 4/80 ח' מונק נ' א' מונק, פ"ד
לו (3) 421, וכן ע"א 486/87 מנשה אבידור נ' לירון אבידור, קטין, מב(3) 499 ואח').

הנה כי כן, לא זו בלבד שלא הוכח בפני הנוטריון אכן אימת את ההסכם, אלא שלא הוכח גם
שהוא נוכח שהצדדים ערכו את ההסכם בהסכמה חופשית ובהבנים את משמעותו ותוצאותיו.
משכך, גם אם היה עולה בידי הנתבע להוכיח את הטענה לפיה ההסכם אומת ע"י הנוטריון
(וכאמור לא כך היה), אזי על פני הדברים נראה שנפל פגם מהותי המאיין את הליך האימות
מיסודו.

41. פער משמעותי ומהותי התגלע גם ביחס לגרסת הנוטריון בכל הקשור לאיתורו של ההסכם
החתום. הנוטריון אישר בחקירתו מיום 21.3.2024 שלא היה ברשותו עותק מההסכם (עמ' 120,
33-34, עמ' 128 שורה 6), ועפ"י גרסת התצהיר מיום 24.5.23, ההסכם החתום נמצא על ידו
בחיפוש שערך במשרדו לאחר עריכת התצהיר הראשון. ברם, בניגוד לגרסה זו, בחקירתו
הנוטריון שלל טענות אלה מכל וכל, והעיד שההסכם החתום לא נמצא על ידו והוא כלל לא ידע
כיצד הגיע לידינו, וכלהלן:

"ש: תסביר לי בבקשה, את ההסכם ממון, עם החותמת שלך שאתה

זיהית את החותמת, מי הציג לך?

ת: מה זה?

ש: מי הציג לך אותו?

ת: מה זה מי הציג לי?

ש: מי הציג לך את ההסכם ממון הזה?

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

ת: זה אני לא זוכר.

ש: אתה לא זוכר?

ת: לא זוכר מי הציג. אני חושב ש י' (עורך ההסכם- ר.ב.) הוא הודיע

לי, ומישהו הביא לי, אני לא זוכר בדיוק. יכול להיות. אני

באמת לא זוכר מי הביא לי. " (ההדגשות שלי- ר.ב.) (עמ' 120, -30

(34

בהמשך החקירה, הנוטריון העיד שאף ייתכן שההסכם החתום נשלח אליו באמצעות הפקס (123),
(4), וכן אישר שחיפושיו שלו עצמו אחר ההסכם במשרדו העלו חרס (123, 6-8).

דהיינו: מעדות הנוטריון עולה שההסכם החתום לא נמצא על ידו במשרדו, אלא הובא לו ע"י

פלוני שזהותו אינה זכורה לו!

לשאלת בית המשפט ביחס לשוני המהותי בין גרסת תצהירו לבין עדותו, השיב הנוטריון שלא
הוא מדפיס את התצהירים וככל הנראה מדובר בטעות (125, 25-21) - וד"ל.
זהותו של אותו פלוני התבררה רק במסגרת חקירתו הנגדית של הנתבע וכמפורט להלן.

42. הנתבע לא התייחס בתצהיר עדותו הראשית לנסיבות איתור ההסכם החתום. גרסתו בקשר לכך
פורטה בסעיף 2 לבקשתו לסילוק על הסף מיום 4.6.2023 (בקשה מס' 61), ולפיה הנוטריון הוא
שערך חיפוש נוסף במשרדו ובמסגרתו הוא מצא בקלסר ישן את ההסכם החתום, וכלהלן:

" אולם עתה חל שינוי נסיבות דרמטי: המבקש מתכבד להודיע

לביהמ"ש הנכבד כי הנוטריון ערך חיפוש נוסף במשרדו ומצא

את העתק הסכם הממון עליו חתמו הצדדים בקלסר ישן

במשרדו."

בסעיף 3 לבקשה הנ"ל הפנה הנתבע לגרסת הנוטריון בתצהיר מיום 24.5.23.

אלא שכאמור גרסה זו קרסה כליל במסגרת חקירתו הנגדית של הנוטריון.

43. ויודגש; סוגיית איתור ההסכם החתום אינה עניין שולי של מה בכך כפי שנטען בסיכומי

הנתבע, ומדובר דווקא בסוגיה עקרונית היורדת לשורש המחלוקת שבפני בשאלת אימות

ההסכם ותוקפו. בעניין עקרוני זה סתרה עדות הנוטריון, שהינו העד המרכזי שהובא על ידי

הנתבע לתמיכה בטענותיו, את גרסת תצהירו וכן את גרסת הנתבע עצמו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

44. בחקירתו הנגדית, הנתבע העלה גרסה חדשה ודרמטית- המנוגדת חזיתית לגרסתו הקודמת.
עפ"י גרסה חדשה זו ההסכם החתום נמצא ע"י אחותו של הנתבע ואדם נוסף, והוא עצמו לקה
'בבלקאאוט' וקיבל לרשותו את ההסכם מן המוכן, והוא אינו יודע דבר לגבי נסיבות ומיקום
מציאת ההסכם החתום, וכלהלן:

ש" : אתה לא מצאת, את ההסכם של ד'?

ת : לא, אני מצאתי. לא, לא אני מצאתי.

ש : מי מצא אותו?

ת : מי שמצאה אותו זו אחותי, ביחד עם עוד בחור שהיא לקחה

אותו. ואחרי שהוא, בואי נגיד ככה, שד' כנראה התאמץ. למה

כשאני הלכתי אליו הוא לא התייחס, הוא זרק אותי מהמשרד,

אפילו כשאני נתתי לו פרטים מוכמנים, שאני זכרתי. ואני רוצה

להגיד.

ש : כן.

ת : עורך הדין שלי לא רצה, שאני אכניס את הפרטים המוכמנים

האלה, עוד בזמנו, עוד לפני שבכלל מצאנו את ההסכם.

ש : אז מי מצא, מי מצא? ---, אני מבקשת להבין את הגרסה.

ת : את זה אני חייב להגיד. כן.

ש : מה שאתה אומר לנו, זה בעצם שמי שמצאה את ההסכם, זו

אחותך.

ת : כן.

ש : איפה היא מצאה אותו?

ת : אין לי מושג, אצל ד'.

ש : מה זה אין לך מושג?

ת : אצל ד' כמובן. את ההעתק, את ההעתק ולא את המקור, את

ההעתק.

ש : לא, זה לא מה ד' אמר.

ת : את ההעתק.

ש : ד' אמר, הביאו לנו אותו.

ת : את ההעתק. זה צילום, זה צילום, זה צילום.

ש : אחותך מצאה את זה אצל ד'?

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

ת: אין לי מושג, אני לא הייתי שם. אני הייתי בבלאק אאוט, אני,

אני הביאו לי אותו.

ש: הביאו לך אותו, אחותך הביאה לך אותו?

ת: הראו לי אותו, יותר נכון.

ש: אחותך הביאה לך?

ת: אחותי הראתה לי, כן.

ש: אוקי, בסדר.

ת: תשאלי איך, מה ומו, מאיפה אני יודע? אני נכנס לזה?

(ההדגשות שלי-ר.ב.) (עמ' 137 לפרטיכל מיום 24.3.2024 בשורות 1-32)

45. ויודגש; גרסה כבושה זו, בסוגיה העקרונית של איתור ההסכם החתום, לא בא זכרה בתצהירו של הנתבע ו/או בעדות העדים הרבים שהובאו מטעמו, והיא עומדת בסתירה לגרסתו הקודמת ולטענתו הבסיסית בדבר "הנחת המוצא" כמפורט בסיכומיו, וכן בניגוד לגרסתו של הנוטריון.

לא סביר ולא מתקבל על הדעת שבעת שהנתבע קיבל לידי את ההסכם החתום מידי אחותו, אותו הסכם אשר לטענתו הוא עצמו עשה מאמצים כבירים על מנת לאתרו, אותו הסכם אשר הוא עצמו הגדיר את איתורו "כשינוי נסיבות דרמטי" (ראו סעיף 2 לבקשה מס' 61), הוא לא טרח לברר היכן וכיצד עלה בידי אחותו לאתר את ההסכם החתום, ולא ראה לפרט גרסה סדורה לעניין זה במסגרת תצהיר עדותו הראשית, שעה שאותו הסכם ממש ניצב בלב המחלוקת שבפני. בכלל הנסיבות לא מצאתי ליתן כל אמון בטענות אלה.

לכך יש להוסיף כי הנתבע נמנע מלהעיד את אחותו ואת "האדם הנוסף" אשר לטענתו הם שאיתרו את ההסכם החתום, והוא נמנע מלספק פרטים מהותיים אודות נסיבות איתור ההסכם.

כלל ידוע הוא כי מעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, היא הייתה פועלת נגדו. ככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה (וראו לעניין ע"א 548/78 שרון נ' לוי פד"י לה (1) 736, רע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר בע"מ פ"ד מד (4) 595, ע"א 2273/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' פרץ רוזנברג ואח' פ"ד מז (2) 606, ע"א 9656/05 שורץ נ' רמנוף (27.07.08), וכן ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו פ"ד מה (4) 651).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

במקרה דנן, מדובר בראיה מהותית ומשמעותית ביותר, ולא רק שהנתבע נמנע מהעדת אחותו ו'האדם הנוסף' אשר לטענתו "מצאו את ההסכם החתום", אלא שהוא נמנע מלפרט בתצהירו גרסה סדורה לעניין נסיבות מציאת ההסכם החתום, ובנוסף, גרסת עדותו, סותרת את גרסתו המקורית ואת גרסת תצהיר הנוטריון ולפיהן הנוטריון הוא שמצא בחיפושיו במשרדו את ההסכם החתום. כל אלה עומדים לחובת הנתבע ומחזקים דווקא את טענת התובעת, והביאוני למסקנה לפיה אין ליתן אמון בגרסת הנתבע ובטענותיו.

במצב דברים זה לא מצאתי לקבל גם את הטענה לפיה חותמת הנוטריון המופיעה בהסכם החתום זהה לחותמת ששימשה את הנוטריון בשנת 1996 ו/או את טענתו לפיה ההסכם החתום כולל חתימות שאינן זהות לחתימות המתנוססות על גבי ההסכם שצורף לבקשה לסילוק על הסף. מעבר לעובדה שלא צורפו ע"י הנתבע דוגמאות לחותמת הנוטריון משנת 1996 (וזאת על אף שהתברר בחקירתו שניתן היה לעשות כן) וטענה זו לא הוכחה, אזי הנתבע גם לא עתר למינוי מומחה להשוואת כתבי יד להוכחת טענתו בדבר אי זהות החתימות, והסתפק בהצגת דוגמת החתימות לתובעת במהלך עדותה. בכל הכבוד, בכלל נסיבות העניין, בכך אין די.

היעדרו של האישור הנוטריוני הנדרש, בצירוף קריסת גרסת הנתבע והנוטריון בכל הקשור לנסיבות איתורו של ההסכם החתום, הביאו למסקנה לפיה אין ליתן אמון בטענות הנתבע, ומצאתי להעדיף את גרסתה של התובעת ולפיה הצדדים לא הביאו את ההסכם לאימות נוטריוני, תהא העילה לכך אשר תהא.

46. כפי שיפורט להלן, גם בעדותם של יתר 9 העדים הנוספים שהובאו מטעם הנתבע אין כדי לסייע.

העד **מר ---** העיד שכל הידוע לו בקשר להסכם הינו מפיהם של אחרים, ומעבר לכך לא ידוע לו דבר (עמ' 129 לפרוטוקול מיום 21.3.2024 בשורות 15-16). היינו מדובר בעדות מפי השמועה, אשר ככלל אין לקבלה (יעקב קדמי, על הראיות - חלק שני - הדין בראי הפסיקה (נבו 2009) 552-551; רע"א 7953/99 **פילבר נ' המרכז הרפואי שערי צדק**, פ"ד נד(2) 529 (2000)). לא מצאתי כי במקרה שלפניי מתקיים חריג לכלל הנ"ל.

העדה **הגב' ---**, גיסתו של הנתבע, העידה שכל שהיא יודעת בהקשר זה הוא את הדברים שסיפרה לה התובעת לפיהם בשל קיומו של הסכם הממון עליו חתמה היא פוחדת להתגרש מהנתבע (עמ' 135 לפרוטוקול מיום 21.3.2024 בשורות 32-33). גם עדות זו הינה בגדר עדות מפי השמועה, אשר ככלל אין לקבלה, וממילא אין בעדות זו כדי לתמוך בטענה לפיה ההסכם אכן אומת כדין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

גם אם אכן התובעת סיפרה לעדה זו את הדברים הנטענים, אין בכך כדי להוכיח את הטענה לפיה
ההסכם אומת כדין.

עדוּתם של העדים --- לא נגעה בסוגיית ההסכם ו/או אימותו.

עדוּתם של העדים מר --- ועו"ד --- הינה עדות מפי השמועה. מדבריו של מר --- עולה שידעו
בדבר קיומו של הסכם ממון נובעת מדבריו של הנתבע ולא מידיעה אישית, שכן הוא לא היה
מעורב בהסכם ואינו מכיר את ההסכם (עמ' 137, שורות 28-31). ודברים דומים עלו גם מעדותו
של עו"ד --- (142, שורות 29-30).

העדה --- הצהירה אמנם שראתה במחסן של חברת --- הסכם ממון שכלל "חותמת עם סרט בצבע
אדום", ברם לא מצאתי ליתן אמון בעדותה זו ו/או ליתן לה משקל לצורך ההכרעה במחלוקת
שבפני. מעבר לעובדה שמדובר בעובדת החברה המועסקת ע"י הנתבע, אזי לא הוסבר באילו
נסיבות ההסכם מצא את דרכו לארגז זה במחסני החברה וכן באילו נסיבות הגב' --- ראתה לנכון
לעבור על מסמכים אישיים של הנתבע אשר ע"י הנטען היו מסודרים בארגז נפרד, ומדוע לא
סיפרה על כך לאיש כטענתה. זאת ועוד; בעדותה טענה עדה זו שהסכם הממון עליו חתם אחיו
של הנתבע לא היה במשרד, ברם האח עצמו טען בעדותו ההפך הגמור מכך (עמ' 54 לפרוטוקול
מיום 24.3.2024 בשורות 18-23), ואף מטעם זה לא מצאתי ליתן אמון בעדותה ביחס להסכם
נשוא ההליך שבפני.

מתצהירו של העד --- עולה שגם עדותו בקשר להסכם הינה בגדר עדות מפי השמועה (ראו סעיף
3 לתצהירו), והדברים נאמרו לו ע"י הנתבע.

בכל הקשור לעדותו של מר ---, אחיו של הנתבע, אשר העיד שראה בעצמו את הסכם הממון
שנחתם בין הצדדים, הרי שבכלל נסיבות העניין לא מצאתי ליתן אמון ומשקל לעדותו זו. המדובר
באחיו של הנתבע שהינו בעצמו בעל אינטרס אישי בתוצאות ההליך נוכח הטענה כי הוא שותף
בכלל עסקיו של הנתבע חרף רישום העסקים ע"ש הנתבע בלבד. העובדה שבין העד הנ"ל לבין
אשתו (הגב' ---) נחתם הסכם ממון כשלעצמה, אין בה כדי לסייע בהוכחת הטענה לפיה ההסכם
עליו חתמו הצדדים אכן אומת ע"י הנוטריון כדין. מה גם שמעדותו של עד זה עולה כי הסכם
הממון עליו הוא עצמו חתם, טרם נישואיו, הובא לאישורו של בית הדין הרבני והוא לא הסתפק
באימות נוטריוני. לא מצאתי לקבל גם את הטענה לפיה הנתבע והעד פעלו בכל הקשור לחתימה
על הסכמי ממון בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלו מעורכי הדין המלווים אותם, שעה שמתצהירו

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

של עו"ד --- עולה כי השניים לא פעלו במשך שנים ארוכות בהתאם להמלצתו המקצועית בכל הקשור לרישום מחצית המניות ע"ש האח מר ---, ולדבריו אף זלזלו באזהרותיו (ראו סעי' 3 לתצהירו של העד, וכן עדותו בעמ' 139 לפרטיכל מיום 21.3.2024 בשורות 21-25).

47. לא מצאתי לקבל גם את טענות הנתבע באשר לקיומן כביכול של שלל גרסאות מטעם התובעת בנוגע להסכם ונסיבות חתימתו. בכל הקשור למחלוקת בשאלה האם ההסכם אכן אומת כדין ע"י הנוטריון (כטענת הנתבע) או אם לאו (כטענת התובעת), לא נוכחתי שחל כל שינוי מהותי בגרסתה של התובעת. טענתה הייתה ונותרה היעדרו של הסכם ממון שאושר/אומת כדין. בשים לב לכלל הראיות שהובאו בפני, נוכחתי שהטענות שהעלה נתבע בסיכומיו לקיומן של 11 גרסאות בסוגיית ההסכם הינן מלאכותיות ובגדר הוצאת דברים מהקשרם, ולא מצאתי לקבלן. לכך יש להוסיף כי דווקא עדותם של הנתבע והנוטריון הן שהותירו על בית המשפט רושם בלתי מהימן וכמפורט לעיל.

כאמור, מראשית ההליך התובעת טענה שההסכם שנחתם אינו בגדר הסכם ממון כדין והצדדים לא פעלו בהתאם להוראותיו, ולא מצאתי שגרסתה זו נסתרה או התערערה במהלך חקירתה. כן לא מצאתי לקבל גם טענות הנתבע באשר לנטל ההוכחה לרבות הטענה לפיה היה על התובעת להוכיח את טענת הזיוף שהעלתה. הנכון הוא כי בהיעדרו של אישור נוטריוני להסכם, הנטל להוכיח אימותו של ההסכם וכפועל יוצא היעדר תחולת הסדר איזון המשאבים על נישואי הצדדים, מוטל על הנתבע. הנתבע לא עמד בנטל זה, ולא מצאתי ליתן אמון בגרסתו לרבות עדותו ועדותיו של עדיו המרכזיים.

עדותו של הנתבע הייתה מתחמקת ופתלתלה. הנתבע האריך בדברים שלא לצורך, הרבה להתווכח ולהתנצח עם באת כח התובעת, סיפק תשובות מתחמקות וחלקיות לחלק ניכר מהשאלות שהופנו אליו, סתר בעדותו חלק מהותי מגרסת תצהיר עדותו הראשית, כינה את התובעת בכינויי גנאי שונים לרבות השוואתה לחיות בר ובית שונות באופן לא ראוי שלא היה לו כל מקום בשים לב שמדובר באם בנו ומי שהייתה רעייתו במשך כ-26 שנה, ועדותו לא הותירה רושם מהימן על בית המשפט (בלשון המעטה).

48. נוכח כל שפורט לעיל, ובשקלול כלל הראיות שהונחו בפני, אני קובע שההסכם שנחתם ע"י הצדדים ביום 16.10.1996 לא אומת כדין ע"י הנוטריון עפ"י הוראות סעיף 2(ג1) לחוק יחסי ממון, ועל כן אין מדובר בהסכם ממון כמשמעותו בחוק יחסי ממון.

2.א. האם ההסכם תקף ומחייב על אף שלא אומת כדין?

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

49. להלן אדרש גם לטענת הנתבע לפיה ההסכם תקף ומחייב חרף העובדה שהוא לא אומת כדין. טענה זו, אשר פורטה בסיכומיו, נסמכת על טעמים אלה:

א. סעיף 5(א)(3) לחוק הקובע שבני הזוג רשאים להסכים בכתב על נכסים ששווים לא יאוזן ביניהם.

ב. סעיף 5(א)(1) לחוק ממילא קובע שנכסים שהיו לבני הזוג ערב הנישואין אינם ברי איזון.

ג. ההסכם תקף ומחייב את הצדדים מכח דיני החוזים ועקרון תום הלב וההסתמכות. להלן אתייחס לכל אחד מהטעמים שהובאו ע"י הנתבע.

א.2. 'הסכם בכתב' עפ"י סעיף 5(א)(3) לחוק-

50. סעיף זה לחוק קובע שבני זוג רשאים לערוך ביניהם הסכם בכתב אשר יחריג מגדר נכסי איזון המשאבים "נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששווים לא יאוזן ביניהם". הסכם שכזה (אשר כונה בפסיקה 'הסכם אחר') אינו צריך שיהיה "הסכם ממון" כהגדרתו בחוק יחסי ממון, אלא רק שיהיה "בכתב" (ראו לעניין זה בג"ץ 10605/02 **גמליאל נ' בית-הדין הרבני הגדול**, נח(2) 529, 533 (2003); בע"מ 7468/11 **פלוני נ' אלמונית** [פורסם בנבו] (3.7.2012) בע"מ 1048/17 **פלוני נ' פלונית** (נבו 12.3.2017)).

51. נוכח העובדה שבני זוג רשאים לערוך ביניהם הן הסכם ממון כמשמעותו בסעיף 1 לחוק, והן "הסכם אחר" כמשמעותו בסעיף 5(א)(3) לחוק, ישנה חשיבות לסיווג ההסכם הנדון כהסכם ממון מחד או כהסכם אחר מאידך. בפסיקה נקבעו כללי עזר לביצוע אבחנה בין סוגי ההסכמים הנ"ל, ונקבע שכלל הסכם כללי שמטרתו צופה פני פקיעת נישואין והכולל הסדרים לגבי אופן ביצוע איזון המשאבים למקרה של פקיעת הנישואין, יהווה הסכם ממון (מבלי לפגוע בזכותם של בני הזוג לערוך הסכם ממון אף ביחס לנכס בודד בלבד). ומנגד, הסכם המחרג מגדר איזון המשאבים נכס או נכסים ספציפיים, מבלי לקשור או לתלות החרגה זו בפקיעת הנישואין, יהווה 'הסכם אחר' בהתאם לסעיף 5(א)(3), ובלבד שנעשה בכתב.

(וראו לעניין זה ע"א 7388/97 **עזבון המנוח משה שמיר נ' דולב (שמיר)**, פ"ד נג(1) 596, ע"א 5709/99 **לוי נ' עו"ד שילר**, פ"ד נה(4) 925, 948, ע"א 7687/04 **ששון נ' ששון** [פורסם בנבו] (16/2/2005), תלה"מ 20-09-55727 **ל.ב. נ' י.ב.** (פורסם בנבו 25.4.2021)).

חרף האמור, ראוי לציין שמפסיקת בתי המשפט עולה שלא תמיד נמצאו הבדלים חד משמעיים וברורים בין הסכמי ממון ובין 'הסכם אחר' כנ"ל. יחד עם זאת, במסגרת בע"מ 5142/10 **פלונית נ' פלוני** (פורסם בנבו 25.7.2010) נקבע כי "לא בקלות יבוא בית המשפט לאפיין הסכם בין בני זוג הנחזה כהסכם כולל כהסכם שאינו הסכם ממון."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

52. בכל הקשור להסכם שבפני, טענתו הבסיסית של הנתבע היתה שמדובר בהסכם ממון ולא בהסכם אחר. במצב דברים זה, ונוכח הוראות ההסכם ואופן ניסוחו, ומשהנתבע עצמו טען שמדובר בהסכם ממון ולא 'הסכם אחר', אזי הנתבע מנוע מלהעלות טענה עובדתית חלופית לפיה ככל שטענתו לפיה מדובר בהסכם ממון תדחה, אזי, ההסכם מהווה 'הסכם אחר' כמשמעותו בסעיף 5(א)(3) הנ"ל.

53. גם לגופו של עניין, בחינת ההסכם עצמו וכן הוראותיו ומטרתו מביאים למסקנה ברורה לפיה אין מדובר ב'הסכם אחר'. ההסכם שבפני מנוסח באופן כולל וכללי, הוא נערך כהסכם ממון (לרבות כותרתו ופרק המבוא שבו), והוא כולל הסדרים **מובהקים** למקרה של פקיעת הנישואין, ומהוראותיו עולה ברורות שהוא **צופה פני גירושין** ומטרתו אינה להחריג מגדר נכסי האיוון נכסים ספציפיים, אלא לקבוע את מערכת היחסים הרכושית שתחול על נישואיהם של הצדדים ואת ההסדרים שיחולו במקרה של פקיעתם.

54. המסקנה העולה מכך הינה שאין לראות בהסכם שבפני 'הסכם אחר' כמשמעותו בסעיף 5(א)(3) לחוק, והריני דוחה טענה זו.

א.2.2. הוראות סעיף 5(א)(1) לחוק-

55. בהיעדרו של הסכם ממון אשר אומת/אושר כדין, חל על הצדדים הסדר איוון המשאבים הקבוע בחוק, לרבות הוראות סעיף 5(א)(1) הנ"ל באשר להחרגתם של נכסים שהיו למי מבני הזוג ערב הנישואין מגדר נכסי האיוון.

56. ברם, אין באמור בסעיף 5(א)(1) הנ"ל כדי ליתן תוקף להסכם רכושי אשר לא אושר כדין, רק מהטעם שההסכם כלל הוראות דומות להוראות הסעיף הנ"ל ביחס להחרגתם של נכסים שנצברו טרום הנישואין, ואין בידי לקבל טענה זו. דהיינו : אין בעובדה שהוראות סעיף 5(א)(1) לחוק חלות על הצדדים דין כדי ליתן תוקף להסכם שלא אומת כדין.

57. לכך יש להוסיף כי בסעיף 16 להסכם נקבע שהסדר איוון המשאבים יחול ביחס לכל נכס אחר שלא נקבע לגביו הסדר אחר בהסכם, וכחאי לישנא :

“ למען הסר ספק מוצהר כי פרט לאמור בהסכם זה לא תישלל מכל

צד מן הצדדים הזכות לאיוון משאבים על נכסים שהסכם זה לא

חל עליהם.”

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

58. בנסיבות אלה גם טענה זו נדחת בזאת.

א.2.3 דיני החוזים תום לב והסתמכות-

59. הנתבע הפנה לדוקטרינה פסיקתית המעניקה להסכם רכושי שלא אושר כדין, אך הצדדים נהגו על פיו, תוקף מעשי מכוח עקרון תום הלב ההשתק והמניעות. לתמיכה בטענות אלה הפנה הנתבע בסיכומיו לפסקי הדין של בית משפט העליון במסגרת ע"א 151/85 רודן נ' רודן, לט(3) 186 (1985) (להלן: "עניין רודן"), וכן בע"מ 5142/10 פלוגית נ' פלוני (נבו 25.7.2010). לטענת הנתבע יש להחיל דוקטרינה זו במקרה דנן, בעוד שלנטענת התובעת יש לדחות טענות אלה.

60. אישור ההסכם כדין בהתאם להוראות החוק מהווה תנאי לתוקפו של הסכם ממון, והסכם שלא הובא לאישור כדין כנ"ל הינו, ככלל, חסר תוקף [ראו: ע"א 169/83 יונה (שרעבי) שי נ' ששון (שרעבי) שי, [פורסם בנבו] (1985); ע"א 419/84 טוכמינץ נ' כרמל (טוכמינץ), [פורסם בנבו], (1985)].

עם זאת, במקרים חריגים ניתן יהא להכיר בתוקפו המחייב של הסכם רכושי שלא אושר כדין, אשר הצדדים פעלו על פיו, וזאת מכח עקרון תום הלב ההשתק והמניעות (ראו עניין רודן לעיל).

61. השימוש שיעשה בית המשפט בסמכותו ליתן תוקף מעשי להסכם רכושי אשר לא אושר/אומת כדין, מכוח עקרון תום הלב ההשתק והמניעות, ייעשה רק במקרים חריגים ובכפוף לקיומן של נסיבות מתאימות אשר יצדיקו זאת.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט רובינשטיין, במסגרת בע"מ 7734/08 פלוני נ' פלוגית [פורסם בנבו]:

"...בכל הנוגע להסכם ממון שלא אושר כדין אך הצדדים נהגו לפיו, קיימת הלכה המעניקה לו תוקף מעשי מכוח עקרון תום הלב, ההשתק והמניעות. בקבעו חובה לאשר את ההסכם הציב המחוקק גבול ברור, ולמעט באותם מקרים חריגים בהם יהיה מושקע צד להסכם מלהעלות טענה לגבי העדר אישור כדין נוכח התנהגות הצדדים להסכם, הגבול הוא זה הקבוע בחוק".

62. סקירת הפסיקה בעניין רודן ופסקי הדין שניתנו בעקבותיו, מעלה כי הגישה המאפשרת לגלות גמישות ביחס לאפשרות ליתן תוקף להסכם רכושי שנחתם בין בני זוג במהלך נישואיהם אשר לא הוגש לאימות/לאישור ערכאה שיפוטית, רלוונטית ביחס למקרים בהם מתקיימים שני אלה:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני :

(1) תוכנו של ההסכם עונה להגדרה של הסכם ממון, (2) בן הזוג הטוען לאי תקפותו של ההסכם נהנה מפירותיו, ומפירות ההסדר שבוצע (ראו גם בע"מ 5142/10 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (25.7.10); בע"מ 1381/14 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (16.3.14); עמ"ש 17125-03-19 ל' נ' ס' ר' (פורסם בנבו 31.10.2019)).

63. כפי שיפורט להלן, על אף שההסכם שבנדוננו עונה על הגדרת "הסכם ממון" בשים לב שההסדר הכלול בו צופה פקיעת הנישואין, לא מצאתי שניסבותיו של המקרה שבפני מצדיקות הכרה בתוקפו של ההסכם מכח דיני תום הלב ההשתק והמניעות, והנני דוחה גם טענה זו. להלן עיקר נימוקיי לקביעה זו :

ראשית : לא הוכח בפני התנאי הקובע שהתובעת, הטוענת לאי תקפותו של ההסכם, אכן נהנתה מפירות ההסכם ו/או מפירות ההסדר שבוצע מכוחו, ולא הוכח שהתובעת פעלה בחוסר תום לב ו/או שהיא מושתקת ומנועה מלטעון כנגד תוקפו של ההסכם. הנתבע לא הפנה להוראה כלשהי בהסכם שהעניקה כביכול לתובעת זכויות כלשהן, אשר לאחר "קבלתן" היא ביקשה להתנער מחיוביה- ההפך הוא הנכון: עיון בהסכם מעלה שלא הוענקו במסגרתו לתובעת זכויות או הטבות כלשהן, אלא נקבע שהתובעת אינה זכאית לכל חלק ברכושו או צבירותיו של הנתבע, לרבות אלה שנוצרו/נרכשו/נצברו/נרכשו במהלך הנישואין. דהיינו: הצד "הנהנה" מהוראות ההסכם ופירותיו הוא הנתבע ולא התובעת, וכלל אין מדובר במקרה בו התובעת קיבלה זה מכבר את פירות ההסכם ולאחר מכן ביקשה להתנער מחיוביה האחרים מכוחו.

שנית : כעולה מהראיות שהובאו בפני, אזי בניגוד לטענות לפיהן הצדדים התנהלו כל השנים בהפרדה רכושית מוחלטת עפ"י הוראות ההסכם, אזי בתחילת שנת 2003 הנתבע צירף את התובעת כשותפה בחשבונו מס' --- בבנק הבינלאומי (ראו נספח 13 לתצהירו של הנתבע), אפשר לה לפעול בחשבון זה כשותפה במשך שנים רבות. צירוף התובעת לחשבון זה אינו בגדר 'פירות ההסכם', שעה שעצם הצירוף לא נעשה בהתאם להוראות ההסכם אלא ההפך הגמור מכך- בניגוד להוראותיו (ראו סעיף 11 להסכם) בשים לב שהנתבע עצמו אישר שמדובר בחשבון שהיה בבעלותו עוד טרם הנישואין (ראו האמור בסעיף 17 לתצהיר עדותו הראשית). מחקירתו של הנתבע עלה שהוא הפקיד לחשבון זה סכומים נכבדים, לרבות תיק ניירות ערך בשווי מיליוני שקלים, ולא לחשבונות פרטיים נוספים שהיו בבעלותו,

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני :

והסביר פעולות אלה : "אני ככה עשיתי, באותה העת ככה אני חשבתי לעשות, וזה לא משהו שחשבתי על זה." (עמ' 105 שורות 18-19).

שלישית :

הוכח בפני שהתובעת הייתה חתומה בערבות אישית לעסקיה של חברת ---, ואף עובדה זו אינה עולה בקנה אחד עם טענות הנתבע ועקרון ההפרדה הרכושית הנטען על ידו. (ראו עדות הנתבע בעמ' 86 לפרוטוקול מיום 24.3.2024 שורות 17-29). עצם העובדה שהנתבע דרש שהתובעת תחתום על ערבות אישית כנ"ל סותרת מיניה וביה את טענתו לפיה הצדדים פעלו במשך כל השנים בהתאם להוראות ההסכם. שהרי, באם נקבע בהסכם שאין לתובעת כל זכויות בחברות שבבעלות הנתבע, מדוע עליה לערוב לחובות חברה זו?! לנתבע הפירושים.

רביעית :

הוצג בפני מסמך בכתב ידו של הנתבע (נספח 1 לתצהיר התובעת) אשר אף ממנו עולה זיקה של התובעת לחברות והעסקים, לרבות זכאותה לקבלת דיווידנדים ו/או כספים. ובכלל נסיבות העניין, ובשים לב ליחסי הכוחות בין הצדדים כעולה גם מחקירת הנתבע עצמו אשר טען שהתובעת הייתה עושת דברו (עמ' 99 שורות 24-25) וכן טענתו כי כתב את הדברים כי "רציתי להרגיע את האריה, אני צריך להרגיע אותו" כדבריו (עמ' 122 שורות 4-5), לא מצאתי ליתן אמון בגרסתו של הנתבע לפיה מדובר בתוכן "שהוכתב" לו ע"י התובעת. ובכלל: הנתבע לא סיפק כל הסבר מניח את הדעת מדוע לא העמיד את התובעת במקומה, לו אכן מדובר היה בדברים "שהוכתבו" לו על ידה, בשים לב להוראות ההסכם אשר לטענתו הצדדים התנהלו על פיו במשך כל שנות נישואיהם.

חמישית :

טענות הנתבע בדבר היעדר שיתוף בנכסים, כמו גם העובדה שלא נרשמו מניות באיזה מהחברות ע"ש התובעת ולטענתו היא הועסקה כשכירה ולא כבעלים, אין בהן כשלעצמן להצדיק הכרה בתוקפו של ההסכם. ממילא בהתאם להוראות סעיף 4 לחוק, "אין בכריתת הנישואין או בקיומם שלעצמם כדי לפגוע בקניינם של בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני או להטיל עליו אחריות לחובות השני", ותביעתה של התובעת לכתחילה הייתה לביצוע איזון משאבים בהתאם להוראות החוק (ראו סעיף 11(ג) לכתב התביעה), ולא למתן פסק דין הצהרתי הקובע שיתוף בנכסי הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

שישית:

לא רק שלא עלה בידי הנתבע להוכיח שבני הזוג התנהלו במשך שנות נישואיהם על פי הוראות ההסכם, אלא שמטענות הנתבע עולה שהוא עצמו לא היה מודע להוראות ההסכם ותניותיו, עד כי "טעה לסבור" שההסכם מטיל עליו חיוב לרכוש לתובעת דירת מגורים (ראו האמור בס' 23 לכתב ההגנה). טענה זו אינה עולה בקנה אחד (בלשון המעטה) עם הטענה לפיה הצדדים התנהלו במשך כל שנות נישואיהם (משנת '96) בהתאם להוראות ההסכם. ככל שכך אכן היה, מצופה שהנתבע היה יודע על בוריין את הוראות ההסכם, ולא היה שוגה בעניין כה מהותי כגון הוראה לרכישת דירה לתובעת שכלל אינה קיימת. למעלה מהצורך יוער לעניין זה שבמסגרת חקירתו הנגדית נסתרה טענה זו בדבר נסיבות רכישת הדירה, והנתבע טען שהדירה נרכשה על מנת "להרגיע את האריה" ובכדי "להחזיר את התובעת לתלם" (ראו עמ' 90 לחקירת הנתבע בשורות 36-31).
זאת ועוד; בניגוד לטענה לפיה הדירה הייתה שייכת לתובעת בלבד, הנתבע הודה בחקירתו שדמי שכירות שהתקבלו מיחידת מגורים נוספת בדירה שולמו לידיה למשך כשנה (עמ' 110-106 לפרוטוקול מיום 24.3.2024) וכן התברר כי הוא גם חתם על הסכמי השכירות בגין נכס זה.

שביעית:

במסגרת הסכם גירושין שנחתם ע"י הצדדים ביום 10.5.2022, אשר הוגש במסגרת הליכי ישוב הסכסוך (ראו נספח 41 לתצהיר הנתבע), כלל לא הוזכר קיומו של הסכם הממון, ואף הוראות הסכם זה אינן עולות בקנה אחד עם הטענה לפיה הצדדים ראו את ההסכם מיום 16.10.96 כמחייב ככתבו וכלשונו.

64. בנסיבות אלה גם הטענה, לפיה ההסכם תקף ומחייב מכח דיני החוזים ועקרון תום הלב וההסתמכות, נדחית בזאת.

65. התוצאה הינה שנוכח מועד נישואיהם של הצדדים, ובהיעדר הסכם ממון כדן, חל על הצדדים הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק.

3.א איזון המשאבים

66. הצדדים נישאו בשנת 1996 וחלות עליהם הוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973, ובהיעדרו של הסכם ממון כדן, חל על נישואיהם הסדר איזון המשאבים הקבוע במסגרתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

1 **סעיף 4 לחוק** קובע שאין בעצם כריתת הנישואין או בקיומם כשלעצמם כדי לפגוע ברכושם של
2 בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני, או להטיל עליו אחריות לחובותיו.
3 **סעיף 5(א) לחוק** קובע שעם פקיעת הנישואין, לכל אחד מבני הזוג עומדת הזכות לאיזון משאבים,
4 באופן שכל אחד מבני הזוג זכאי למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג.
5 **בסעיף 5(א)(1) לחוק** נקבע שנכסים שהיו לבני הזוג ערב הנישואין או שהתקבלו בתקופת
6 הנישואין במתנה או בירושה לא יאוזנו במסגרת איזון המשאבים.

67. ברגיל, הליך איזון המשאבים ייעשה באופן כדלקמן:

- א. קביעת מועד הקרע.
- ב. קביעת כלל נכסי בני הזוג אותם יש לאזן.
- ג. איזון נכסי האיזון ע"י הערכת שווים וחלוקת הפער שבין ערך נכסי בן הזוג האחד לערכם של נכסי בן הזוג השני.

68. **באשר למועד הקובע** – בהתאם להחלטה מיום 18.6.2023, הצדדים הגישו טיעוניהם לעניין מועד הקרע. התובעת טענה שיש לקבוע את המועד ליום 13.4.2022 – מועד הגשת הבקשה לישוב הסכסוך. מנגד, הנתבע טען שמועד הקרע הינו תחילת חודש יוני 2022, בשים לב להוראות סעיף 6 להסכם.

להשלמת התמונה יצוין עוד כי בסעיף 2 להסכם הגירושין שנחתם ע"י הצדדים ביום 10.5.2022 (נספח 41 לתצהיר הנתבע) הוסכם "שהמועד הקובע לצורך איזון וחלוקת המשאבים המשותפים יהיה יום פתיחת תיק י"ט בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד מס' 26557-04-22 להלן: "המועד הקובע""). הגם שהסכם זה לא אושר בסופו של דבר, יש בו להעיד על המועד הקובע שהצדדים ראוהו כנכון וראוי.

דין הוא כי המועד הקובע לצורך ביצוע איזון המשאבים הינו המועד שבו פסק משק הבית של הצדדים מלתפקד כיחידה כלכלית משותפת, ומדובר בקרע סופי שאינו ניתן לאיחוי. מועד זה נקבע בכל מקרה לפי נסיבותיו, בין אם במועד הפרידה בפועל, בין במועד הגשת התובענות לבית המשפט, במועד בו עזב אחד מבני הזוג את הבית, במקרה בו מנהל אחד מבני הזוג קשר זוגי/רומנטי עם אחר, ובין במועד אחר – על פי הנסיבות המצביעות על ההפרדה הרכושית והכלכלית בפועל.

על בית המשפט לבחון לא רק את האקט הספציפי אשר ממנו והלאה נטען שפסק השיתוף, אלא גם את אופייה של מערכת היחסים, ומהותו של הקשר בין הצדדים. לעניין זה ראו דברי כב' השופט צ' ויצמן, בתמ"ש (פ"ת) 38559-05-11 ת.ס נ' ד.ס, בעמוד 11 (1.12.2013):

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

1
2 "ודוק, אותו 'מועד' אחריו אנו תרים צריך שיציב באופן ברור
3 על 'קרע שאינו ניתן לאיחוי', על 'שבירת כלים' מוחלטת, רגע
4 ממנו אין חזרה ותקומה למערכת הזוגית של הצדדים, רגע אשר
5 ממנו והלאה יהא ברור כי בני הזוג נוהגים ביניהם כמנהג זרים-
6 שלי שלך ושלך שלך".
7

8 לאחר עיון בטענות הצדדים וכלל החומר המצוי בפני, ובשים לב כי הצדדים לא ראו מקום
9 לחקירות נוספות בעניין זה בהליך ההוכחות, ונוכח קביעותי דלעיל ביחס להסכם, ובהיעדר כל
10 התייחסות נוספת לסוגיה זו בסיכומי הצדדים, ובשים לב שהנתבע לא חלק על כך שמועד הגשת
11 הבקשה לשוב הסכסוך מלמד על קרע שאינו ניתן לאיחוי בין הצדדים וטענתו לדחייה של כ-60
12 יום נסמכה על הוראות ההסכם, אשר על כן אני קובע כי מועד הקרע בין הצדדים הינו 13.4.2022.
13 (להלן: "המועד הקובע").
14

69. בכל הקשור לקביעת נכסי האיזון-

15 התובעת פירטה את נכסי האיזון במסגרת תצהיר עדות הראשית. הנתבע לעומתה בחר שלא
16 לעשות כן, בניגוד להוראות ההחלטה מיום 19.6.2023.
17 בסעיף 1 לתצהירו הפנה הנתבע להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 23.8.23 ברמ"ש 28221-09-
18 23 (כב' השופטת פ. גילת-כהן) הקובעת לטענתו שגדר המחלוקת שבפני תוחמה לשאלה צרה
19 בסוגיית תוקפו של ההסכם בלבד, טרם ברור יתר טענות הצדדים.
20 כפי שיפורט להלן, טענה זו בטעות יסודה ואין לה על מה שתסמוך.
21 מעבר לעובדה שההחלטה הנטענת ניתנה במסגרת רמ"ש 38165-07-23, ולא כנטען ע"י הנתבע,
22 אזי הנכון הוא שבהחלטה מפורטת ומנומקת מיום 17.4.2023 (במסגרת בקשה מס' 39) נדחתה
23 בקשת הנתבע לפיצול הדיון וקיום משפט זוטא בסוגיית תוקפו של ההסכם. החלטת בית משפט
24 המחוזי מיום 23.8.2023, עליה ביסס הנתבע את טענתו, לא שינתה במאום את הוראות החלטתי
25 הנ"ל מיום 17.4.2023 ו/או את ההוראות שניתנו בהחלטה מיום 19.6.2023 בעניין הגשת תצהירי
26 הצדדים ועדיהם, והנכון הוא שבקשת רשות הערעור שהגיש הנתבע בהליך הנ"ל נמחקה ללא צו
27 להוצאות בהחלטה נוספת מיום 5.9.2023, תוך שהובהר שאין במחיקה זו "משום הבעת עמדה
28 בעניין המחלוקת בין הצדדים, וזכויות וטענות הצדדים שמורות להם".
29 דהיינו: בקשת רשות הערעור שהגיש הנתבע לא התקבלה אלא נמחקה, והעובדה שהנתבע בחר
30 שלא להתייחס בתצהירו לטענות נוספות נשוא המחלוקת שבפני, מעבר לסוגיית תוקפו של
31 ההסכם, לא נעשתה 'בהתאם' להחלטת בית משפט המחוזי. הנכון הוא שהנתבע עשה דין לעצמו,
32

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1 וצמצם, הלכה למעשה, את גדר המחלוקת לסוגיית תוקפו של ההסכם בלבד, וזאת בניגוד
2 להחלטות מפורשות שניתנו על ידי.
3
4 70. ויודגש; בתצהיר עדותה הראשית התובעת פירטה רשימה ארוכה של נכסים אשר הוקמו ו/או
5 נצברו במהלך נישואי הצדדים, ובין היתר: חברת ---, חברת ---, חברת ---, יחידות
6 השתתפות/מניות ב"---", נכסי מקרקעין שונים לרבות דירת המגורים ב--- הרשומה על שמה,
7 חשבונות בנק הרשומים ע"ש הצדדים או מי מהם, זכויות סוציאליות, וכלי רכב (ראו סעיפים 6-
8 25 לתצהיר התובעת).
9
10 71. יחד עם זאת, מסיכומי הצדדים עולה ששני הצדדים טעו לסבור שאין צורך להתייחס בשלב זה
11 לגדר נכסי האיוון ושוויים. התוצאה הינה שלא ניתן, במסגרת פסק דין חלקי זה, לקבוע את
12 היקפם של נכסי האיוון ושוויים, וסוגיות אלה יתבררו ויוכרעו בהמשך במסגרת ההליכים
13 הנוספים שיתנהלו בפני.
14
15 72. אשר על כן מצאתי להורות כדלקמן:
16
17 א. הנני מורה על מינויו של רו"ח יניב בוכניק ממשדד רואה חשבון בר לב, כמומחה מטעם
18 ביהמ"ש לצורך הגשת חוות דעת בעניין איוון המשאבים בין הצדדים (להלן: "המומחה").
19
20 ב. אני מעניק למומחה סמכויות לבקש כל נתון וכל מסמך שיידרש לו לצורך עריכת חוות דעתו
21 מאת הצדדים.
22
23 ג. אני קובע כי על המומחה לשום את הזכויות אשר נצברו לצדדים מיום נישואיהם,
24 23.10.1996, לבין המועד הקובע שהוא 13.4.2022.
25
26 ד. על הצדדים להמציא למומחה אסמכתאות על כל זכות ו/או אחזקה ו/או רכוש ו/או זכות
27 צבורה ממקום עבודתם, והכל נכון למועד הקובע.
28
29 ה. שכר טרחתו של המומחה ישולם על ידי הצדדים בחלקים שווים.
30
31 ו. למומחה ניתנת סמכות מלאה לפנות בעצמו לכל גורם ו/או לכל מקום שבו יסבור שיש למי
32 מהצדדים זכות כלשהי.
33
34 ז. בתוך 21 יום מהיום יגישו הצדדים תצהיר רכושי מטעמם נכון למועד הקובע, ובו יפרטו כל
35 זכות, כל אחזקה במוסד פיננסי ו/או בבנק ו/או במקום עבודה, לגבי כל זכות שיש למי מהם,

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

נכון ליום הקובע, ולתצהיריהם יצרפו הצדדים העתק סימוכין בעניין. העתק מהתצהיר
ימסרו הצדדים בד בבד עם ההמצאה לבית המשפט ולמומחה, גם לצד שכנגד והכל תוך 21
יום מהיום כאמור.

ח. חוות דעתו של המומחה תוגש לבית המשפט בתוך 90 יום מהיום.

ב. תביעת המזונות (תלה"מ 22-11-29787)-

73. כפי שפורט לעיל, בהחלטה מיום 16.7.2023 צומצמה המחלוקת ביחס לתביעה זו, באופן שנותר
להכריע בשאלה באם התובעת זכאית למזונות אישה ממועד הגשת התביעה (15.11.2022) ועד
למועד גירושיי הצדדים (ביום 9.5.2023), וככל שייקבע שהתובעת זכאית לפסיקת מזונות אישה
כנ"ל, יש להכריע גם בהיקפם וגובהם.

74. התובעת כלל לא התייחסה בסיכומיה לתביעה זו, מעבר לציון מספר התיק בכותרת. גם לאחר
שהנתבע טען בסיכומיו שתביעת המזונות נזנחה (ראו סעיף 162 לסיכומי הנתבע), התובעת לא
ראתה מקום להתייחס לטענות אלה במסגרת סיכומי התשובה שהוגשו מטעמה.

75. בנסיבות אלה, מצאתי שהתובעת אכן זנחה את טענותיה בעניין תביעת המזונות, ועל כן הנני
מורה על דחיית התביעה.

76. בשים לב כי הנתבע לא התייחס בתצהירו לתביעה זו, ונוכח העובדה שהדיון שהתנהל בפניו
התמקד בעיקרו בתביעה הרכושית, לא מצאתי לעשות צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

סוף דבר

77. בכל הקשור לתביעה הרכושית (תלה"מ 22-06-34872) –

א. נקבע שההסכם אשר נחתם ע"י הצדדים ביום 16.10.1996 לא אומת כדין ע"י הנוטריון עפ"י
הוראות סעיף 2(ג1) לחוק יחסי ממון, ועל כן אין מדובר בהסכם ממון כדין כמשמעותו בחוק
יחסי ממון- כקבוע בסעיף 48 לפסק הדין.

ב. טענת הנתבע לפיה ההסכם מהווה 'הסכם בכתב' עפ"י סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון,
נדחת בזאת- כקבוע בסעיף 54 לפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

ג. טענת הנתבע לפיה ההסכם תקף ומחייב מכח דיני תום הלב ההשתק והמניעות נדחית בזאת- כקבוע בסעיף 64 לפסק הדין.

ד. נוכח מועד נישואיהם של הצדדים, ובהיעדר הסכם ממון כדין, נקבע לעיל שחל על נישואי הצדדים הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון בהתאם להוראות חוק יחסי ממון לרבות הוראות סעיף 5(א) וכן סעיף 6 לחוק.

ה. מועד הקרע נקבע ליום 13.4.2022 כקבוע בסעיף 68 לפסק הדין.

ו. קביעת נכסי האיזון ושווים ואופן ביצוע איזון המשאבים בפועל ייעשה בהמשך ההליכים שיתנהלו בפני, ובהתאם להוראות שנקבעו בסעיף 72 לפסק הדין.

78. נוכח התוצאה אליה הגעתי, ובשים לב להיקפם של ההליכים שהתנהלו בפני, ונוכח העובדה שמרבית טענות הנתבע נדחו, מצאתי לחייב את הנתבע בתשלום הוצאות התובעת בסך של 80,000 ₪.

79. בכל הקשור לתביעת המזונות (תלה"מ 22-11-29787) –
התביעה נדחתה ללא צו להוצאות כמפורט בסעיפים 75-76 לפסק הדין.

80. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את תלה"מ 22-11-29787.

81. הריני מתיר פרסום פסק הדין במאגרי פסיקה בהשמטת פרטים מזהים. ביהמ"ש יעביר עותק מפסק הדין למאגרי הפסיקה באמצעות דוברות בתי המשפט.

ניתן היום, י"ג טבת תשפ"ה, 13 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

רמי בזיה, שופט

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 22-06-34872 פלוגית נ' פלוני
תלה"מ 22-11-29787 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3